

Azért jöttem, hogy a törvényt tökéletesítsem.

Hiszek a meghalt és föltámadt Krisztusban.

Hiszek a Szentlélek sugalmazásában.

Hiszem, hogy a szeretet Istene azért küldte Fiát, hogy megismerhessük Atyánk valóságos arcát, szeretetét, és megtanítsa a szeretet életére.

Hiszem, hogy az Újszövetség írásai ebben gazdag Forrást állítanak elénk. Pápánk és az egzegéták ebben a forrásban munkálkodnak.

Ferenc pápánk reformáló nyilatkozatában a Középpontba az Evangélium által előidézett örömet állítja. Amit újra és újra a világba kell vinni.

Az Evangélium Gaudium a II. Vatikáni Zsinatra és Aquinoi Tamásra hivatkozva elismeri, hogy másodlagos jelentősége van az egyházi tanításnak az Evangélium központi üzenetéhez képest. Jóllehet az összes kinyilatkoztatott igazság ugyanabból a Forrásból ered és ezt ugyanazzal a hittel hisszük, de néhányuk fontosabb ahhoz, hogy közvetlenebbül juttassuk kifejezésre általuk az Evangélium szívéét.

Ami ebben az alapvető magban felragyog, az Isten üdvözítő szeretetének szépsége, a meghalt és feltámadt Jézus Krisztusban kerül kinyilvánításra. A II. Vatikáni Zsinat ebben az értelemben tanította, hogy a „katolikus tanításhoz tartozó igazságoknak hierarchiája van, mert nem azonos módon kapcsolódnak a keresztény hit alapjához.” Ez érvényes mind a hit dogmáira, mind az Egyház tanításának egészére, beleértve az erkölcsi tanítást is. (EG.36)

Az új megközelítésben egy „i” betű sem vész el, de nagyon lényeges hangsúlyváltozás történik. Fényleni fog a szerető, irgalmas Istenatyánk arca, és ez elsősorban reményt és ujjongást kelt a tétova emberszívekben. Hiszek a célkitűzés helyességében. Tökéletesedik a „törvény”. Örülök Egyházunk realitásra és hitelességre való törekvésének. A mi, az én felelősségem pedig, hogy a magam hitelességét növeljem – ezen szüntelenül munkálkodom.

Sági József, Esztergom